

idet han gif over til at faa fast Ansættelse med en Begyndelsesløn af 3,200 Kr. I Fjor var Spørgsmaalet om de nævnte Mænds Konsulent honorarer ogsaa under Forhandling her i Tinget. Idet Finansudvalget netop blev gjort opmærksom paa dette Forhold, indhentede det Underretning hos vedkommende Minister om, hvori disse Læreres Konsulentvirksomhed bestod. Den daværende Indenrigsminister tilstillede da Finansudvalget en Skrivelse, der findes trykt i Tillæg B. til Tidenden for Samlingen 1892—1893, Spalte 931—934, og det viste sig da, at Ministeriet i sine Dplysninger om de nævnte Konsulenters Virksomhed, mere henvisste til, hvad de have øvet, end hvad de i Djebliffet øve; men det er klart, at Dplysningerne maa angaa den Virksomhed, der øves i det paagældende Aar. Jeg skal ikke læse Skrivelsen op, da den dertil er for lang. Jeg skal henvisse ærede Medlemmer dertil, for saa vidt de ønske nærmere Dplysning om dette Forhold, og blot anføre, at det meddeles, at Professor Segelcke har ydet Ministeriet væsentlig Bistand med Hensyn til Ordningen af Handelen med Margarine m. m., at Lektor Rostrop har medvirket ved Ordningen af alle Spørgsmaal vedrørende Frøkontrollen og særlig ledet Arbejderne i den skandinaviske Kommission angaaende Frøkontrollen, og at Lektor Boas, der kun har været Konsulent siden 1890, har særlig beskæftiget sig med Indsamling og Bearbejdelse af Materiale, vedrørende Oldenborrerne, ligesom han har foretaget nogle Forsøg eller Underjøgelse for at komme til Klarhed om, hvorvidt Musene, der øve en skadelig Virksomhed i vore Stove kunne fordrives og udryddes. Men i det hele forekommer det mig, at disse Lærere ere lønede saa anstændig, at der ikke er Anledning til at give dem et Ekstrahonorar af 2,000 Kr. for den Konsulentvirksomhed, de nu udfolde. Jeg maa ogsaa beklage, at der hverken i Motiverne til Finanslovsforslaget eller i Finansudvalgets Betænkning foreligger nogen som helst Dplysning om, hvori den Konsulentvirksomhed bestaar, som de af mig nævnte 3 Lærere have udfoldet i det sidste Finansaar. I Fjor var som sagt Spørgsmaalet ogsaa til Drøftelse her i Folketinget, og Sagen forelaa da saaledes, at der paa Finanslovsforslaget var af den daværende Indenrigsminister opført disse 6000 Kr., ikke som Honorarer, men som personlige Tillæg, der altsaa i Fremtiden skulde være faste, varige Tillæg til deres Løn. Finansudvalget gjorde ingen Indstilling ved Finanslovens 2den Behandling. Først ved 3dje

Behandling foreslog Finansudvalget, at Teksten skulde forandres saaledes, at der i Stedet for personlige Tillæg blev Honorar for Konsulentvirksomhed, hvorved det blev Lovgivningsmagten forbeholdt, til hvilken Tid det skulde være, at stryge dette Tillæg. Jeg var jo saaledes affaaeren fra at stille Ændringsforslag ved 3dje Behandling, da der ved 3dje Behandling som bekendt kun kan stilles Forslag af 15 Medlemmer; men jeg reserverede mig min Stilling. Min Udtalelse vil findes i Rigsdagstidenden for forrige Aar, og det vil deraf fremgaa, at min Optraeden i Aar er i Konsekvens med min Stilling i Fjor, idet jeg vel stemte for, at Posten skulde opføres som Konsulent honorar, men forbeholdt min Stilling i følgende Aar, forbeholdt mig at give Folketinget Lejlighed til at stemme over, hvorvidt der er Anledning til at give saa stort et Ekstrahonorar til 3 af Landbohøjskolens Lærere, der i Forvejen ere lønede ret anstændig. Jeg mener, at ellers ere vi jo alle enige om, at der nu skal spares, og her er netop et Sted, hvor man kan spare. Jeg holder ikke af at være med til den Skik, at fordi f. Eks. en Minister finder sig foranlediget til at udbede sig en Erklæring over et eller andet Spørgsmaal af en Lærer ved en Anstalt, som Ministeren administrerer, skal dette ikke berettigede vedkommende Lærer til at oppebære et saa stort Honorar af Statskassen. Jeg anbefaler derfor det af det ærede Medlem for Svendborg Amts 4de Valgkreds (Kr. Jensen) og mig stillede Forslag om, at det af mig her omtalte Beløb af 6,000 Kr. til Konsulent honorar for de 3 Lærere ved Landbohøjskolen skal udgaa. Medens jeg er ved at omtale Konsulenterne, skal jeg udtale min Glæde over, at jeg af den ærede Ordførers Fremstilling i Dag hører, at man kan vente, at den Strid, der længe er bleven ført mellem Konsulentkontoret og Landbosforeningerne, vil blive bilagt paa en saadan Maade, at alle Parter kunne blive tilfredse dermed. Jeg skal kun gøre den Bemærkning, at jeg vil ønske, at Forholdet aldrig vil blive afgjort paa anden Maade, end at det virkelig gøres til Pligt for enhver Landbosforening, der modtager Statsunderstøttelse til sine Konsulenter, at den gør Rede for, hvad disse Konsulenter bestille, thi jeg har hørt fra flere Sider, at en væsentlig Anledning til, at Landbosforeningerne ere noget misfornøjede med Statskonsulentkontoret, hidrører ikke mindst fra, at man udbad sig meget nøjagtige og detaljerede Dplysninger om Konsulenternes Virksomhed. Jeg kan ikke give et nærmere Referat, da jeg ikke har set Skrivelsen desan-